

A mi no em toca la loteria

MOLT PERSONAL
XAVI ROCA
@XAVIROCA1

Avui és 22 de desembre, un dia especial per molta gent. Pels estudiants i canalla en general és un dia molt feliç perquè comencen les vacances de Nadal. Per moltíssima gent és un dia especial perquè avui fan el gran sorteig de la Loteria de Nadal. Per mi també és un dia especial ja que la meva padrina Leonor hagués fet 100 anys (descansi en pau). Tornant al tema loteria, jo sóc dels pocs que sé segur, amb total certesa, que avui no em tocarà la grossa ni cap altre premi. Bàsicament perquè no hi jugo ni un cèntim. Ja fa molts anys que vaig prendre la decisió de no jugar mai a loteries ni jocs d'atzar.

Són diversos els motius que em van portar a prendre aquesta decisió. En primer lloc, no m'agrada el joc. Jugar-te diners teus, que costen molt de guanyar, en un tema en que únicament té en compte l'atzar no m'interessa. Posats a invertir diners prefereixo fer-ho en altres opcions que no depenguin només de l'atzar i jo hi pugui influir d'alguna forma, ja sigui una inversió immobiliària, empresarial, cursar uns estudis...

En segon lloc, estic en contra dels jocs d'atzar pels greus problemes que causen a algunes persones i famílies. Segons recents informacions aparegudes als mitjans de

comunicació s'estima que avui en dia a Espanya hi ha al voltant de mig milió de ludòpates, xifra que s'ha disparat els darrers anys sobretot motivat per la irrupció dels jocs *online*. Crec que és una de les grans xacres de la nostra societat. La ludopatia és una addicció que genera greus problemes a la persona que la pateix i al seu entorn; i problemes no només econòmics sinó també d'altres tipus.

També estic en contra de jugar a la loteria perquè considero que ja pago prou impostos. Sóc autònom i a part de pagar-me mensualment les quotes d'autònoms, pago per IRPF, SS, i tants altres impostos tant estatals com autonòmics i locals. I ja n'hi ha prou. Perquè, comprar loteria és una altra forma de pagar impostos. És a dir, un dels mecanismes que té l'Estat espanyol de treure diners

És un dels mecanismes que té l'Estat de treure'ns diners de les butxaques; per un impost que puc triar no pagar...

de les nostres butxaques i quedar-se'n una part per a gestionar-la (presumptament) en bé de tots. I no, que amb mi no hi comptin. Un impost que puc triar pagar-lo o no, prefereixo no fer-ho.

I en darrer lloc, perquè molts dels que guanyen grans premis d'atzar s'arruïnen en poc temps, segons demostren diferents estudis. El fet de tenir uns grans ingressos de forma sobtada, sol portar en molts casos cap a un malbaratament d'aquest patrimoni. A més, les coses que no s'aconsegueixen amb esforç no es solen valorar gaire. Hi ha clars exemples de persones que el fet de tocar-los la loteria els ha arruïnat la vida. Sembla increïble però és real.

Així que ja se que és tard en convèncer-te de que no juguis. Tampoc ho pretenc. Simplement volia compartir amb tu les meves reflexions que em van portar, ja fa uns anys, a decidir no jugar més. Si llegeixes aquestes línies és possible que hakis comprat alguns dècims i estiguis a l'espera de saber si t'ha tocat algun dineret. Apreciats lectors, us desitjo molta sort en la loteria. Tant debò us toqués a tots, però com això és impossible, desitjo que li toqui a qui més ho necessiti. I aprofito també per desitjar-vos un **MOLT BON NADAL** a tots i totes!